390

Φυλλις. Ηδωνοι.

Στρυμων. Αμφιπολις.

705. Αντιπατρου. Anth. Pal. ed. Jacobs T. II. p. 409

Στρυμόνι καὶ μεγάλῳ πεπολισμένον Ἑλλησπόντῳ
ἠρίον Ἠδωνῆς Φυλλίδος, Ἀμφίπολι,
λοιπά τοι Αἰθοπίης Βραυρωνίδος ἴχνια νηοῦ
μίμνει, καὶ ποταμοῦ τἀμφιμάχητον ὕδωρ·
τὴν δὲ ποτ' Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν ὡς τὸ χλιανθὲς
τρῦχος ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἠιόσιν."

Lemma: Ἀντιπάτρου. Ζήτει τὸ [illegible] συνώνυμον εἰς γεγραμμένον." Gallice vertit et illustravit Boivin. Memor. Acad. Inscript. t. II p. 294." 1. Amphipolim urbem olim deletam alloquitur et luget — 1. πεπολισμένον Cod. editur πεπ[illegible]ον, quod commode refertur ad ἠρίον; nec opus erat πεπολισμένη scribi cum Bentleio. Sed dativus sine praepositione cum hoc verbo admitti nequit; vera scriptura debetur Heckero Philolog. 1849 p. 486 qui πεπο-δισμένη, addens: Ex hoc quoque loco luculenter constat omnem superiorem partem maris Aegaei ad littora Thraciae dictam fuisse Ἑλλήσποντον. Fretum vero ei ἀκριβέστεροι dicunt Ἑλλης πόρον vel πορθμόν" — 2 ἠδώνης et ἀμφίπολι Codex corr. Bentl. Amphipolis dicitur mo- p. 504

numentum Phyllidi exstructum. Quae Edonorum apud Thracas regina Demophoontem Thesei filium, ex bello Trojano redeuntem, domo sua recepit. Paulo post ille iter persequitur, pollicitus se, rebus suis compositis, rediturum ad eam esse. Qui die constituta quum non venisset, illa eo die dicitur novies ad littus cucurrisse, unde ille locus Ἐννεάοδος vel Ἐννέα ὁδοὶ appellatus est. Tum desiderio mariti vitam suspendio finivit et ad Strymonem sepulta est. Vid. Meziriac. ad Ovid. Epist. her. t. II p. 124. Sepulcrum puellae [illegible] ἐννεάπυλον commemorat Callimachus 213 seqq. [illegible] ibi conditum loci nomen accepit, postea Ἀμφίπολις [illegible]atum est: unde apparet cur hic πρίον vocetur. — 3 αἰδρώνης Cod. correxit Bentl. In fine νηῶν Cod. corr. Wesseling. Αἰδωνὶν est Dianae epithetum proprii nominis loco ut solet in his, positum, Sapho supra VI ep. 269 Αἰδωνὶα με κόρα Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστις. Steph. Byz. Αἰδώνιον, χωρίον Λυδίας . . ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Αἰδωνία. Eadem Diana Βραυρωνία a Brauron in Attica, quem locum deae sacris et cultu celeberrimum fuisse constat. - - - - - - - - - - - ."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ